

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1882-12-13)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1882-12-13)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 180. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000141.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL CAND. JUR. A. P. WEIS.
Kbhvn., 13. Dec. 1882.

Kære Ven!

De gamle jødiske Dommere havde den stygge Vane, naar en bragte dem en ubehagelig Efterretning, at kaste et Spyd gennem Livet paa ham. Hvor meget mere maa da vi, som hverken ere Jøder eller Dommere, naar en bringer os en behagelig Efterretning, lade være at kaste et Spyd paa ham, men tværtimod, hvis Aarstiden og Afstanden tillader det, overrække ham f. Ex. en Rosenknop! Lad dette Brev gælde for en saadan! Lad en bly Rødme og en yndig Duft opstige fra det og fortrylle Andreas's Sanser.

Den stakkels daarlige Frøken ² og hendes Familie, hvis s. 181 Skæbne ligger mig saa meget paa Hjerte, ere nu komne under Fakultetets regelmæssige Behandling, skønt endnu kun under de underordnede Lægekræfters. Man kan sige, at de ere indlagte til Observation. Diagnosen lyder foreløbig ret lovende; men dermed er visselig ikke givet noget om, at de ikke alligevel kunne komme til at ligge paa Vartov Loft. Den gode Doktor af mit Bekendtskab, hvem jeg, som jeg sagde dig, først vilde forebringe Sagen, lovede ufortøvet at meddele den in extenso til en anden Doktor ¹, der er en af de største Praktikere, og hvis Mening om det hele i Grunden er vigtigere end nogen andens, eftersom han paa Grund af sin kirurgiske Duelighed kommer til at spille Hovedrollen ved selve Operationen — hvis Fakultetet overhovedet mener, at en saadan bør foretages. Forresten har det altid været min Mening, at man paa sine Venners Vegne skal omgaas forsigtig med slige Ting og ikke more sig med at give andre Gaader at gætte. Jeg forbliver din af Folkethingets Finansudvalg saa meget yndede

J. L.